

dømme de enkelte Paragraphers Indhold, og navnlig, hvorvidt alle de Næringsveie, som ere optagne, virkelig egne sig til at komme i Betragtning, og om ikke andre, som ere udesludte, burde tages med, har det anseet det for givet, at der kun maatte tages Hensyn til vedkommende Næringsbrugs directe Virkninger og ikke til den Fare, som indirecte kan fremkomme ved Materialers Letantændelighed, Explosion o. s. v.

Af de i Lovudkastets § 1 nævnte Næringsbrug anseer Udvalget: alt Slagteri, Uds melting af raå Talg, Skindtilberedning, hvortil bruges Tran, Pergament, Tarmstreng og Pliimfabrikation, Beenfogeri, Beenbrønderi, Tranfogeri og Stivelsesfabrikation, for at være af saadan Beskaffenhed, at de ikke bør drives indensfor Stadens Vold eller paa dens nærmeste Grund. Hvad Garverier angaaer, da har saavel den offentlige Mening, som tidligere Regjeringsforanstaltninger været meest i Bevægelse mod denne Næringsvei, uagtet det er afgjort, at den egentlige Garvning og de Forretninger, som dermed staae i nærmest Forbindelse, ikke medføre usunde Uddunstninger eller Aflob. Det er Udblødningen af de tørre og raafaltede Huder og disses videre forberedende Behandling, for de komme i Barkfulerne, der foranlediger denne ubehagelige Lugt, som ofte udbreder sig fra Garverigaardene og deres Aflob. Da det imidlertid neppe lader sig gjøre at afsønde denne Deel af Haandteringen og at henvise den til andre fjernere Stæder, er Udvalget af den Formening, at der ogsaa med Hensyn til denne Næringsvei maa gjøres passende Indskrænkninger. Fiskebløderier drives ikke i noget betydeligt Omfang; Tilstanden i de dertil indrettede Localer er let at kontrollere, og der kan paalægges saavel de nærværende som de fremtidige Næringsdrivende af det Slags saadanne Betingelser for Driften, at der vil kunne forebygges enhver skadelig Uddunstning fra disse Anlæg. Udvalget antager derfor, at dette Næringsbrug passende kan henvises til dem, der fillæs under Politiets specielle Tilsyn (§ 5). Hvad Oli-

fogning og Fernisfabrikation samt Fabrikation af Asphalt og Frictions-svovlstikker angaaer, da skønnes ikke, at dermed er forbunden nogen for Sundheden farlig Uddunstning, som udbreder sig udenfor Arbejdslocalet. Der er derimod megen Anledning til at sjerne disse Anlæg fra Byen, paa Grund af den Ildsfare, som der er forbundet med Behandlingen af saa brændbare Materialer, som man omgaaes med i de nævnte Fabrikker. Dette hører imidlertid under en anden Afdeling af Politiforanstaltninger, end vi her have at gjøre med. Istædetfor særligen at anføre Fabrikation af Svovls, Salts og Salpetersyre blandt de Næringsbrug, der for Fremtiden ikke bør drives i Kjøbenhavn og dens nærmeste Omkreds, anseer Udvalget det for mere omfattende og bedre at nævne: Chemiske Fabrikker for Tilvirkningen af mineraliske Syrer, Salte og Præparater, Maler- og Farvevarer, Gjødningsstoffer o. d. l. Med Hensyn til den Linie, som skal betegne Granden, indensfor hvilken de Næringsveie, som ansees skadelige for Sundheden i Kjøbenhavn, ikke maae drives for Fremtiden, have vi Intet at erindre.

Udkastets anden Paragraph bestemmer Undtagelserne fra den i § 1 fastsatte Regel til Fordeel for de nuværende Besiddere. Naar der imidlertid deri siges, at det Næringsbrug, som vedkommende berettigede Person skulde kunne veeblive at udøve indensfor den anførte Grændselinie, maa være et i Drift værende, da er Udvalget af den Formening, at den Omstændighed, at Næringsveien for en Tid har været standset, ikke kan ophæve Berettigelsen til atter at optage den. Ordene „i Drift værende“ maae derfor helst udgaae. Da der neppe er nogen anden under nærværende Lovudkast henhørende Næringsvei, ved hvilken de Hensyn kunne gjøres gjaldende, som ved Garverierne, har Udvalget taget Forholdene ved disse under nøieste Overveielse. Med en betydelig Capitalanvendelse ere store Grundeieendomme indrettede paa en eiendommelig Maade til denne Bedrift, og, ligesom Bygningerne med deres nærværende Indretninger ikke ere tjenlige til anden Anvendelse, saaledes ere de i Jorden nedsatte